

[Mølgaard.]

oplæg på bordet, er forsvundet i forligsresultatet. Det er ikke særlig liberalt, det er ikke liberal politik, gennemført under en regering udgående fra et parti, der kalder sig Danmarks liberale parti.

Vi må afvikle subsidierne, såvel de direkte som de indirekte subsidier, totalt. Vi må overlade det til boligselskaberne selv at klare deres problemer, hvilket godt kunne medføre en vis udligning inden for området og også kunne medføre, at boligselskaberne af egen fri vilje fandt på, at man måske skulle bygge nok så billigt, som man har bygget indtil nu, og måske overlade en hel del af inventarstyrets anskaffelse til lejerne selv i takt med, hvad de følte af behov.

Vi er i retsforbundet ikke noget „intet eller alt“ parti. Vi vil godt være med til at gå de mindre skridts vej, hvis blot vi føler, at det er skridt fremad. Vi føler, at hovedparten af de skridt, der tages ved dette forlig, er skridt på tværs af den rigtige retning. Indeks: lad os prøve det. Lad os prøve at afbøde byggeriets vanskeligheder i dag også, så vi ikke slår produktionsapparater itu, som der dog er brug for på længere sigt, når sunderne tilstande måtte være skabt på bolig- og byggeområdet.

Vi har ingen tiltro til, at forliget ændrer på det forhold, at beskæftigelsesproblemet tegner sig alvorligt inden for byggeområdet. Det er et alvorligt problem for dem, der er beskæftiget inden for byggeområdet. Det er også et alvorligt problem for statskassen ud fra en rent økonomisk betragtning at skulle dække betydelige arbejdsløshedsunderstøttelser ind, og det er en urimelighed over for dem, der nu står foran at ville bygge. Der hersker en urimelighed, som man kunne afskaffe, nemlig den urimelighed, at man i dag beskatter det, at man vil bygge en bolig, ved, at man lægger en moms på. Tidligere refunderede man moms en efter visse standardsatser. Den løsning var vist valgt, fordi man fandt det praktisk at ordne tingene på denne måde. Denne moms skaber en ulighed mellem dem, der har bygget, og dem, der vil til det.

Til spørgetiden i dag havde jeg anmeldt et spørgsmål, som jeg imidlertid fandt mere velplaceret — under indtryk af, at vi nu skulle diskutere boligproblemer — på et senere tidspunkt; jeg troede, det var en halv times tid

efter, at spørgetiden var overstået. Jeg fandt det mere rimeligt, at vi så fik et svar fra ministeren på, om ministeren ville overveje en afskaffelse af moms på boliger, på byggeri. Jeg fandt det mere rimeligt, at vi fik et svar på dette spørgsmål her og nu, og jeg vil bede ministeren besvare det nu.

Og lad mig så på gruppens vegne for at vende tilbage til min ordføreropgave sige, at vi er kede af dette forlig. Vi føler ikke, at det er den rigtige retning; vi havde gerne medvirket, havde gerne været med til at tage ansvar for skridt, hvis vi havde følt, at det var skridt i den rigtige retning, og at vi havde fået medindflydelse. Vi havde indbudt til samarbejde om skridt i den rigtige retning. Vi indbød med vor skitse, som vi fremlagde i boligudvalget i februar, til en politik, som vi erkendte måske nok var de små skridts politik, men hvor vi påpegede de retninger, der forekommer os at være rigtige.

Nu foreligger der et stort forlig, som vi er uden lod eller del i. Vi vil naturligvis modarbejde de afsnit, som vi finder forkerte i dette forlig, men vi er ikke de fornærmede parter, der står udenfor og blot tager en gold oppositionslinje op, en gold opportunistisk oppositionslinje. Vi vil se at få det bedst mulige ud af den nu tilvejebragte situation. Den tegner sig mørkt nok i forvejen, så vi føler ingen trang til at gøre den mørkere endnu. Når vi godt vil se at få det bedst mulige ud af situationen, er det ud fra en hensyntagen til dem, som vi føler er blevet alt, alt for glemte omkring dette forlig, nemlig landets boligbrugere, landets borgere.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Jeg skal undlade at terrorisere de tilstedeværende ved at give mig til at svare hver enkelt og skal kun sige til hr. Mølgaard om momsspørgsmålet, at det udgør et beløb af ca. 900 mill. kr. I øvrigt har vi vel haft momsændringer nok, nu må det forblive, som det blev ved den sidste afgørelse. Og inden samme hr. Mølgaard kommer i den situation, at han måske kan fortælle andre, at en jordreform ville ændre væsentligt ved disse problemer, så kan jeg da oplyse, at jordpriserne i sig selv udgør et sted imellem 3 og 4 pct., og en halvering af de 3-4 pct. gør altså hverken fra eller til i forbindelse med det, som vi diskuterer i øjeblikket.